

GEACHTE REDACTIE

Met enige verbazing las ik het commentaar van Ruud Vlek in *Gierzwaluw* 35, no. 3 pag. 29-30. Daarin geeft Ruud Vlek commentaar op de beslissing van de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna (CDNA) om de Rotskruiper te handhaven op de Nederlandse Avifaunistische Lijst. Dit in tegenstelling tot de berichten als zou de Rotskruiper uit een vogeltransport afkomstig zijn. Ruud Vlek maakt duidelijk in deze zaak niet helemaal objectief te zijn en duidelijk niet gelukkig met deze beslissing?

De bewering dat reacties uit CDNA-kring (lees: mijn persoon) 'emotioneel, geïrriteerd en zelfs agressief' waren, is teleurstellend en roepen bij mij eerder droefheid op dan een van bovengenoemde emoties. Het is voor de lezer van de *Gierzwaluw* wellicht een keer verhelderend om het standpunt van de CDNA te horen bij monde van iemand van de CDNA.

De CDNA heeft alle documentatie aangaande dit geval en de vermeende ontsnapping zorgvuldig in overweging genomen en is daarbij tot de conclusie gekomen dat deze documentatie rechtvaardigt dat de Rotskruiper op de Nederlandse Lijst gehandhaafd blijft.

De verwijten die Ruud Vlek maakt zijn onjuist, want pas twee jaar na het geval werd aan Arnoud van den Berg en Kees Tiemstra (uit DBA-kringen) door een journalist van de *Telegraaf* meegedeeld dat de vogel afkomstig was van een transport van Schiphol. Dit werd niet genegeerd (zoals Ruud Vlek beweert), maar kon terstond worden geverifieerd, omdat naspeuringen steevast doodliepen, voornamelijk omdat - zo werd ons later meegedeeld - de AID bang zou zijn voor een claim van een vogelhandelaar dat zijn Rotskruipers waren ontsnapt.

Na publikatie van de avifaunistische lijst van Amsterdam werd - op mijn aandringen - door Ruud Vlek uiteindelijk de juiste persoon gevonden van wie dit verhaal afkomstig was. Deze persoon was bereid om het gebeuren op schrift te stellen en Ruud Vlek heeft deze brief aan de CDNA gezonden. Het is juist de inhoud van deze brief die de CDNA ertoe heeft bewogen voornoemde beslissing te nemen. Hoewel wij de integriteit en vogelkennis van de AID over het algemeen niet in twijfel trekken, is het bekend (en dit wordt ook genoemd in de *De Gierzwaluw*) dat zij worden opgeleid tot het herkennen van vogels. Dit is in tegenstelling tot mensen die het herkennen van vogels als hobby (lees passie) hebben. Het nadeel

is dan dat men nooit de vaardigheden zal verwerven voor het herkennen van vogels zoals een gemiddelde vogelaar deze heeft. De persoon (zijnnaam zal ik niet noemen om voornoemde claims van vogelhandelaars niet te stimuleren...) aanwezig bij het ontsnappen van enkele (en niet zes!) vogels vormde daarop geen uitzondering, want - zo schrijft hij - hij herkende de vogel achteraf op grond van de factuur (waarop stond dat het Rotskruipers waren) en een boekje dat gebruikt werd bij het herkennen van bijzondere soorten tijdens een transport. Ongetwijfeld droeg de persoon in kwestie geen verrekijker, zodat verwarring met Waterroodstaart snel gemaakt kan worden (vanwege het zwart, grijs, rood en wit van deze soort).

Honderd Rotskruipers in één transport is nog steeds voor de CDNA op zijn minst verbazingwekkend en ongeloofwaardig, omdat de Rotskruiper in lage dichtheden in ontoegankelijke gebieden voorkomt (zelfs in de Himalaya) en zich niet snel laat vangen vanwege zijn voorkeur voor steile rotswanden. De CDNA zou het zeer op prijs stellen als Ruud Vlek en/of de AID of anderen middels objectief bewijsmateriaal het tegendeel zou kunnen bewijzen. De mededeling van Cees Roselaar (overigens ook CDNA-lid) doet hieraan geen afbreuk. Inderdaad worden tegenwoordig bijna alle soorten gehouden, maar om alle dwaalgasten als ontsnapt te beschouwen is kortzichtig, negatief en fatalistisch.

Veel waarnemingen van dwaalgasten gaan gepaard met berichten dat de vogel ontsnapt was en steevast blijven dergelijke berichten bij geruchten in de strikte zin des woord: niet of slecht gedocumenteerd, de bron is onvindbaar of blijkt van niets te weten.

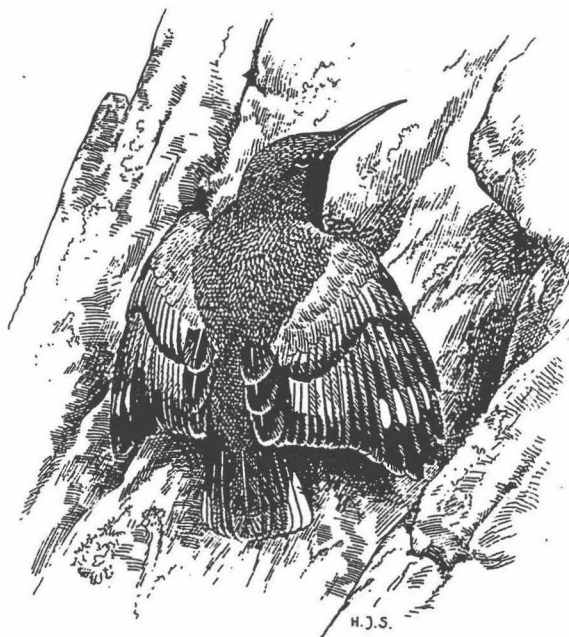
De werkwijze van de CDNA is zoveel mogelijk gebaseerd op het verzamelen en beoordelen van feiten en eist daarom dat dergelijke berichten even goed gedocumenteerd zijn als de beschrijvingen van gevallen van zeldzame vogels die worden ingediend. De CDNA streeft er zoveel mogelijk naar om ervoor te waken dat gevallen niet worden afgewezen op verhalen, die niet op feiten zijn gebaseerd.

De waarneming van de Rotskruiper vormt hierop geen uitzondering. De CDNA is van mening (en deze mening wordt door velen - ook niet-waarnemers van de Rotskruiper - gedeeld) dat de berichten rond de ontsnapping van de Rotskruipers onvoldoende overtuigend zijn om het geval als ontsnapt te beschouwen en geeft het geval daarom het voordeel

van de twijfel. De CDNA acht de kans veel groter dat bij genoemde ontsnapping Waterroodstaarten voor Rotskruipers werden aangezien dan dat de vogel van Buitenveldert geen wilde vogel was. En dat Rotskruipers Nederland kunnen bereiken, kun je afleiden uit het feit dat de soort ook in Engeland is waargenomen. Een geval zelfs waarbij de vogel twee winters achtereen terugkwam naar dezelfde groeve!

Ten slotte geven de verscheidene meldingen die Ruud Vlek tot slot noemt andermaal weer dat hij - hoewel wetenschapper - een merkwaardige voorkeur heeft voor niet-geverifieerde gevallen: de waarnemingen van Rotskruipers uit Castricum en Utrecht zijn vanwege onvoldoende documentatie niet aanvaard. Daarentegen werd de aanvaarde waarneming van de vogel van België al gedaan voor de datum van het incident op Schiphol!

Jan van der Laan
voorzitter Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna
Brouwerstraat 19
1814 HX Alkmaar

Rotskruiper